

Llistes

Un objectiu, 62 anys de diferència

Maria Bringué és la candidata més veterana, Laia Moliné, la més jove, i totes dues debuten en uns comicis

Agències
ANDORRA LA VELLA

La candidata liberal Maria Bringué Pifarré, de 83 anys, i la socialdemòcrata Laia Moliné Cintas, de 21, són la més veterana i la més jove, sense comptar suplents, que es presenten a les eleccions d'aquest 7 d'abril. Malgrat la diferència d'edat, tant l'una com l'altra és la primera vegada que formen part d'una llista electoral. "M'ho havien proposat moltes vegades, però era molt conscient que no podia compaginar la feina, la família i un càrrec polític", explica Bringué amb la cama immobilitzada a l'hospital Nostra Senyora de Meritxell. La padrina liberal va caure fa unes setmanes, però tot i aquestes dificultats ens obre la porta de l'habitació d'hospital sense manies. Amb una energia inesgotable argumenta que la jubilació i la insistència familiar han ajudat a decantar la balança perquè finalment fes el pas a presentar-se a la llista. "Sempre has estat una liberal empedreïda. Deixa't estar de si ets gran. Per què no t'hi has de presentar?", recorda que li deien els nets.

LES GANES DE LA JOVENTUT

Precisament la mateixa energia i il·lusió transmet Moliné, que amb 62 anys menys ha decidit fer el pas endavant per "influir en els canvis". La número sis a la llista nacional de Progressistes-SDP s'autodefineix com una persona crítica i que sempre busca "tres peus al gat", un neguit que s'ha encarregat de despertar-li el seu pare, vinculat com a simpatitzant a la formació de Jaume Bartumeu. "Ja saps per on passen els canvis", li diu sempre. O els canvis passen segons Moliné pare pel Consell General.

Està acabant la carrera de Ciències Polítiques i de l'Administració a la Universitat de Barcelona, i la inquietud política li ve com s'ha vist de mena. Per això va decidir "ser la veu de totes aquelles persones que busquen solucions per al país". De fet, insisteix que no s'ha apuntat a una llista "per viure l'experiència i ocupar un seient", com passa molt sovint al país, diu. "M'hi presento perquè confio en el que faig i tinc il·lusió per fer-ho". Per això, té clar que de la política en vol fer una carrera personal, però

Les dues candidates, davant del nou Consell General, on totes dues aspiren a tenir cadira a partir de diumenge.

Bringué forma part de L'A des dels inicis, i la independent Moliné concorre amb SDP

també que vol seguir estudiant més enllà del grau universitari.

No s'atreveix a predir el futur immediat, tot i que espera que aquest sigui "al costat d'Andorra". La jove candidata és independent, no milita al partit, i el fil que els uneix, més enllà d'una òbvia proximitat ideològica, són "les necessitats de la gent i les idees concretes, perquè la ideologia és quelcom molt més gran". I davant de la pregunta obligatòria, aclareix que ha escollit SDP i no el PS perquè s'hi ha identificat molt més, "malgrat que hi hagi punts entre les dues candidatures que no són gaire distants".

HISTÒRIA D'AMOR LIBERAL

Una vinculació molt més estreta ha tingut Bringué amb L'A. Afiliada al partit des de la seva creació, se n'ha convertit en una de les militants de més edat, i explica que és "un sentiment propi". Ni família, ni pares, ni marit, diu que no han tingut gaire vinculació amb la política, sinó "més aviat poca". La número 14

a la llista recorda amb nostàlgia i com un dels millors moments viscuts al costat del partit l'etapa amb Marc Forné al capdavant de l'executiu: "Hi va haver canvis importants, després ha anat tot com ha anat amb el Govern de DA".

Precisament, la padrina liberal recorda la fuga de persones cap a la formació taronja, que va significar un dels moments de més crisi del partit. Però quan gairebé tothom ja els donava per morts i enterrats, Bringué felicita de manera molt convençuda la tasca dels joves: "Van creure en el projecte i van remar perquè s'havia de mantenir fos com fos".

Ara, i després de l'escissió entre L'A i UL, diu que el partit "s'ha alliberat" i que són aquells joves que van creure en el projecte qui el comanda de manera "ferma i transparent": "Soc molt gran, però amb un esperit jove, per això els respecto al màxim, perquè són el futur i a mi això de ser carca no m'agrada."

Si la situació més complexa que recorda la candidata liberal és quan es perden unes eleccions, la màxima frustració de la jove progressista és quan un dels seus amics li diu que votarà en blanc perquè "tots els partits diuen el mateix". Per trobar la sortida a aquesta frustració i com a futu-

ra politòloga fa autocrítica del rumb actual de la primera línia política nacional i internacional: "Tot es basa en un joc de cadires, on el discurs sovint no és del tot cert, és molt més important del que realment es diu".

Però tot i la negror del moment, veu llum al final del túnel. Creu que hi haurà un moment en què la gent "creurà més en els fets que en les paraules". Reconeix que tot aquest canvi sona molt il·lusori, però per arribar-hi recorda que cal un punt de maduresa i de sinceritat tant dels polítics com de la ciutadania. "La gent ha d'estar preparada per rebre males notícies i els polítics per entomar-les."

FORA DEMÒCRATES

Ambdues candidates es posen d'acord a criticar la situació actual que viu Andorra després de dues legislatures de DA i creuen que el país ha arribat a una "situació límit". Bringué posa la Funció Pública, la sanitat i les jubilacions com els canvis més urgents que cal fer, mentre que Moliné apunta com a prioritari la lluita contra la violència de gènere, la necessitat de tancar un bon acord d'associació amb la Unió Europea, així com l'obligació i el reconeixement del dret, que recull la Constitució, perquè

la gent pugui viure dignament: "Veig la candidatura forta i espero que tant la llista nacional com parroquial puguin fer un bon paper perquè s'han dotat de molta gent que té coneixements i que realment busquen la veritat d'Andorra i saben el que necessita la població".

Així que veu amb il·lusió el dia 7 d'abril la candidata de Progressistes-SDP. Com Bringué, d'altra banda, que se sern "molt optimista", i que està convençuda que si molta gent s'acosta a les urnes L'A obtindrà un gran resultat: "Tinc esperança que sabran valorar la feina que s'ha fet des de l'oposició, perquè si governem moltes coses canviaran." Bringué reconeix que en un primer moment l'aliança socioliberal a les parroquials li va costar d'entendre, però després ha vist que la unió s'ha fet sota uns punts programàtics compartits i davant les crítiques ho té clar: "Encara que pensem diferent hem trobat punts en comú, com van fer altres quan es van unir per fer caure el Govern del PS".

CITA AL PARLAMENT

La percepció és dispar amb relació a què senten pel fet de ser la candidata més jove o la més gran: "Em sento molt mimada, sempre hi ha un caliu increïble que no sé si me'l mereixo... Tots estan molt pendents de mi i això encara em fa més feliç", diu Bringué. Moliné no veu tan positivament ser la més jove. "Em fa ràbia i il·lusió a la vegada, perquè crec que hi hauria d'haver més gent de la meua edat a més llistes", diu, al mateix temps que reconeix el pas que han fet els partits per incorporar jovent en aquestes eleccions. La candidata de SDP argumenta que "les decisions que es prenguin avui són les conseqüències que els joves tindrem l'endemà, què millor que formar part d'aquestes decisions?", pregunta retòricament.

Us veieu ocupant la cadira del Consell General? "Tant de bo, perquè això voldria dir que ens hauríem emportat tots els vots de la llista nacional", diu Bringué. La candidata progressista apunta alt. "Jo m'hi veig, i espero és que m'hi vegi la gent, perquè realment crec que puc fer un bon paper." El 7 d'abril sortirem de dubtes.